

Opslagloods met kantoor Meursingeweg 4, Meppel

Advies monumentale waarden

Het Oversticht
Zwolle, juli 2023

Inhoud

Algemene gegevens 3
Stedenbouwkundige context 4
Cultuurhistorische context 6
Architectuurhistorische context 8
Monumentale waarden 15
Conclusie 16
Bibliografie 17
Colofon 18
Fotobijlage 19

Algemene gegevens

Adres: Meursingeweg 4, 7941 EP Meppel

Kadastrale percelen: MPL00 I 472 en MPL00 I 473

Oprichtingsdatum: 1957 bouwvergunning verleend

Opdrachtgever: Firma J. v/d Kamp en Zonen

Architect: J. Hovenberg van Architekten en Adviesbureau voor bouw- en waterbouwkunde Hovenberg uit Meppel

Aannemer: G. Jansen uit Staphorst

Functie: opgericht als opslagloods voor bouwmaterialen met kantoor. Tegenwoordig kantoor en opslag van Mebin HeidelbergCement Group.

Het onderzoeksgebied blauw gemarkeerd. Het gaat om een loods met kleine aanbouw aan de Meursingeweg 4. Het pand is gelegen aan de noordwestkant van de binnenstad van Meppel, op industrieterrein De Bult tussen de Drentse Hoofdvaart en het Meppelerdiep / de Buitenhaven (Luchtfoto Google Earth).

Stedenbouwkundige context

Van agrarisch naar industrieel

Het pand aan de Meursingeweg 4 is gelegen op industrieterrein De Bult, aan de noordwestkant van de binnenstad van Meppel. De naam De Bult verwijst naar de oude boerderij die hier gelegen was toen het gebied nog voor agrarische doeleinden werd gebruikt. Aan het einde van de 19e eeuw werd het Meppelerdiep middels een kanaal verbonden met de Drentse Hoofdvaart. Hierdoor kwam het gebied De Bult als schiereiland geïsoleerd te liggen tussen het kanaal en de oude loop van het Meppelerdiep (nu Buitenhaven).

Al voor de Tweede Wereldoorlog vestigde zich het veevoederbedrijf van de familie Spiker zich aan de noordkant van De Bult. Deze transformatie langs de vaarwegen van agrarische functie naar industriële activiteiten zette na de oorlog door. Op het terrein van De Bult was nog korte tijd het voetbalveld van voetbalvereniging Alcides gevestigd. In 1950 werd echter begonnen met het opspuiten en het bouwrijp maken van de agrarische gronden, zodat het als industriegebied kon gaan dienen. Het werd een aantrekkelijke vestigingsplaats voor grootschalige en watergebonden bedrijven, zoals betonfabriek WACO.

De Bult wordt tegenwoordig ontsloten via de Mallegatsgracht aan de noordzijde en de twee Kaapbruggen aan de zuidzijde. Aan de oostzijde langs de Buitenhaven ligt de Jan van de Boschkade die noord en zuid met elkaar verbindt. De Meursingeweg is na de Tweede Wereldoorlog aangelegd in het verlengde van de Mallegatsgracht. Een groot deel van de Meursingeweg is nog bestraat met kinderkopjes, nu aangevuld met stelconplaten. Langs de kade zijn bolders geplaatst zodat schepen kunnen aanleggen.

In de loop der tijd zijn panden gesloopt en nieuwe bouwwerken zoals grote loodsen en silo's toegevoegd aan De Bult. Net als het pand aan Meursingeweg 4 dateren echter nog enkele gebouwen op het terrein uit de begintijd van het industrieterrein, zoals het pand aan de Jan van de Boschkade 7 en Jan van de Boschkade 4. Hiermee heeft de opslagloods aan Meursingeweg 4 ensemblewaarde.

1880 Situatie voor het doortrekken van het Meppelerdiep. Hoofdzakelijk agrarische inrichting (Topotijdreis.nl).

1893 Het Meppelerdiep is doorgetrokken en De Bult komt als een schiereiland tussen de vaarten te liggen (Topotijdreis.nl).

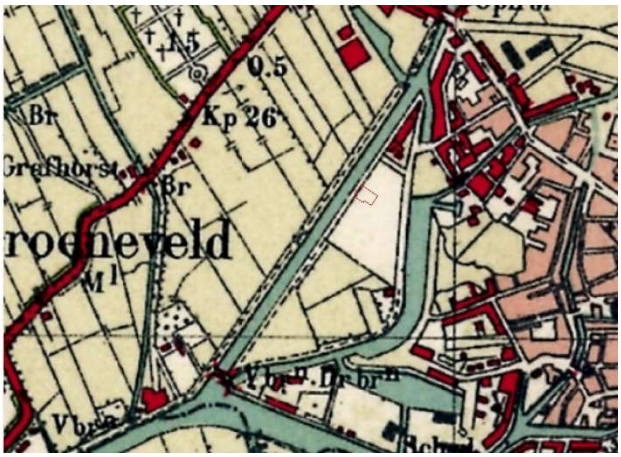
Boerderij De Bult was gelegen aan de oostkant van het schiereiland, maar is inmiddels gesloopt (oudmeppel.nl).

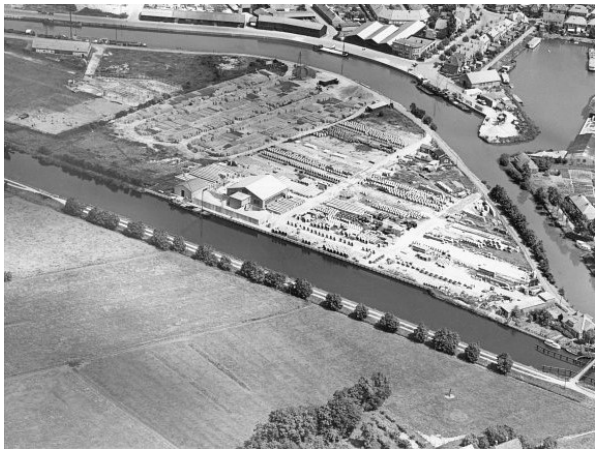
Luchtfoto van De Bult uit circa 1928. De agrarische invulling is duidelijk herkenbaar. De demping van het Meppelerdiep aan de noordkant – links op de foto – is begonnen (oudmeppel.nl).

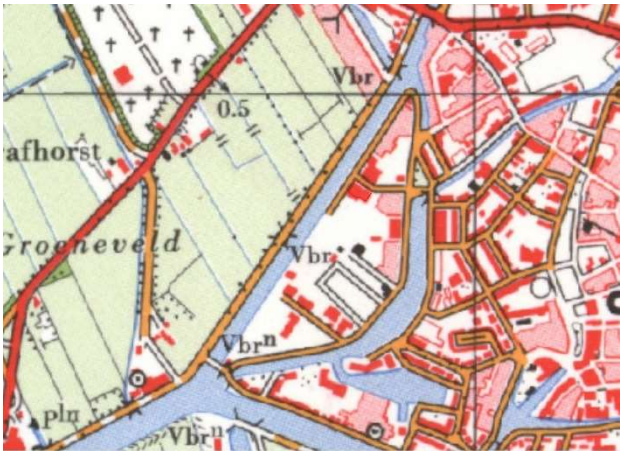
Rond 1950 wordt het terrein van De Bult verder opgespoten, zodat het als industrieterrein kon gaan dienen (oudmeppel.nl).

1950 De agrarische inrichting maakt steeds meer plaats voor industrie langs de vaarwegen (topotijdreis.nl).

Op deze luchtfoto uit begin jaren '50 is de ontwikkeling van De Bult tot industriegebied goed zichtbaar. Betonfabriek WACO neemt een groot deel van het terrein in beslag (oudmeppel.nl).

1963 Meursingeweg 4 verschijnt op de topografisch kaart (topotijdreis.nl).

Op deze luchtfoto uit 1976 is De Bult geheel in gebruik als industrieterrein. Het industriegebied Oevers C bij de Pieter Mastebroekweg aan de overkant van het kanaal is in aanleg (oudmeppel.nl).

2022 Huidige situatie (Google Earth).

Cultuurhistorische context

Industriële activiteit langs het water

In de vijftiende en zestiende eeuw had Meppel een belangrijke schakelfunctie als doorvoerhaven tussen het Drentse agrarische achterland en het westen van het land, zoals Amsterdam. Vanaf het begin van de twintigste eeuw nam de industrialisatie toe en werden de schepen groter, waardoor de grachten in de binnenstad moeilijker bevaarbaar werden. Vandaar dat bedrijven zich gingen vestigen langs de spoorweg die in 1867 in gebruik werd genomen en langs waterwegen zoals de Drentse Hoofdvaart. Vanaf 1900 neemt de bebouwing langs het kanaal toe en werd vooral gebouwd in een strook aan weerszijden van de Galgenkampsbrug. De stadsvernieuwingsplannen in de binnenstad van Meppel in de naoorlogse jaren droegen bij aan de verplaatsing van bedrijvigheid van de binnenstad naar de kanaal- en spoorzone.

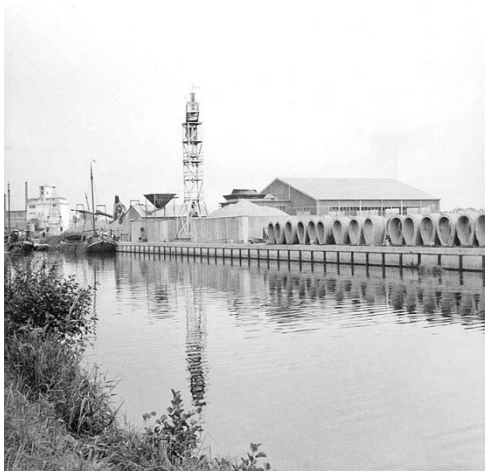
Eerste naoorlogse industrieterrein

De Bult werd na de Tweede Wereldoorlog als een van de eerste terreinen geschikt gemaakt voor industriële bebouwing. De oude boerderij De Bult en het voetbalveld moesten daarvoor wijken. Al gauw, in 1950, vestigde betonfabriek WACO (Van Waninge en Co.) zich aan de Jan van de Boschkade. Het bedrijf nam een groot deel van het nieuwe industrieterrein in beslag. Niet veel later in de jaren ’50 streken ook zand- en grindhandel en steenbrekerij Westerhuis en de bouwmaterialenhandel van Van der Kamp en Zonen neer op De Bult. De bouwmaterialenhandel was hard nodig tijdens de wederopbouw. Voor al deze bedrijven was de ligging aan het kanaal essentieel voor de aan- en afvoer van materiaal. Het was een komen en gaan van schepen, waarbij via kranen op de kant het laden en lossen werd georganiseerd.

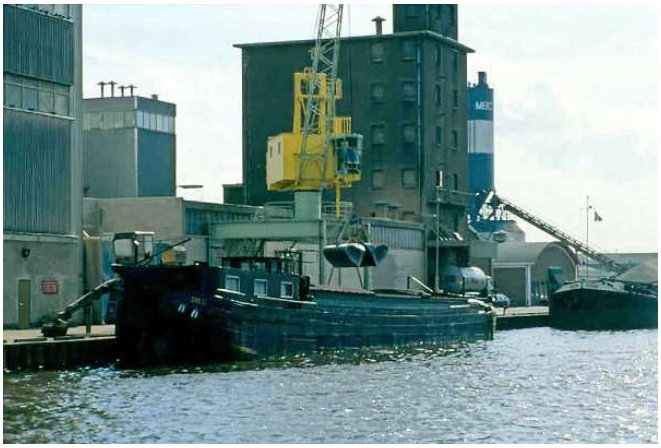
Firma Van der Kamp en Zonen

De firma Van der Kamp en Zonen is begonnen als scheepvaartbedrijf en handelaar in bouwmaterialen. In 1957 opende J. van der Kamp een vestiging in Meppel aan de Meursingeweg en richtte zich vanuit hier op de handel in bouwmaterialen. In het pand kwamen kantoorruimtes en een monsterkamer, maar het was voornamelijk bedoeld voor opslag. De naam van de firma wijzigde later in Meppeler Betoncentrale, maar bleef in handen van familie Van der Kamp. Het bedrijf heeft

Meppel inmiddels verlaten. Het pand aan de Meursingeweg is nu in gebruik door Mebin, handelaar in betonmortel.

Betonfabriek WACO gezien vanaf de Drentse Hoofdvaart, foto 1955 (oudmeppel.nl).

Op deze foto uit 1985 is rechts achter de voormalige silo van de veevoederhandel Spiker nog net het pand van Van der Kamp te zien (oudmeppel.nl).

Luchtfoto uit 1994 met linksboven het pand van firma Van der Kamp – toen Meppeler Betoncentrale. Een deel van de oorspronkelijke bebouwing is gesloopt, grotere loodsen en silo's zijn toegevoegd (oudmeppel.nl).

Architectuurhistorische context

Het oorspronkelijke ontwerp

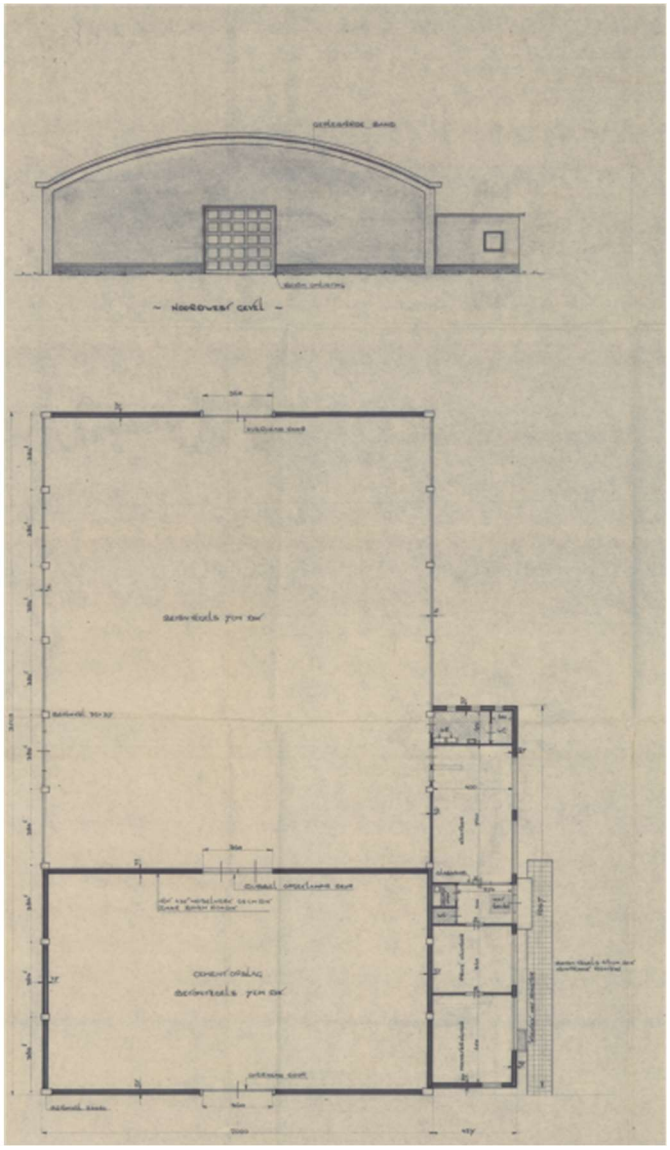
In mei 1956 werd voor de locatie Meursingeweg 4 een aanvraag ingediend voor het oprichten van een opslagloods met kantoren door firma J. v/d Kamp en Zonen. Het plan werd getekend door architect J. Hovenberg uit Meppel en als aannemer werd G. Jansen uit Staphorst aangetrokken. Het oorspronkelijke plan werd echter al gauw herzien; in plaats van een traditioneel zadeldak werd in 1957 toch gekozen het pand uit te voeren met een gebogen dakconstructie volgens de *fusée céramique* methode, ondersteund door een betonskeletconstructie. De reden van deze wijziging is onbekend.

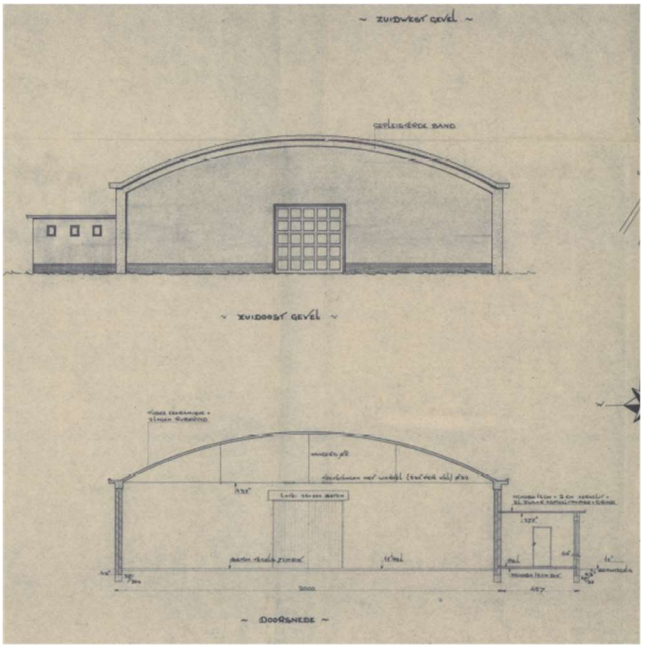
De meer dan 35 meter lange loods met rechthoekig grondplan werd opgetrokken op een fundering van betonpalen. Aan de zuidzijde werd een eenlaags bouwdeel toegevoegd onder een plat dak met daarin een monsterkamer, kantoren, toiletten en een kleine kelder.

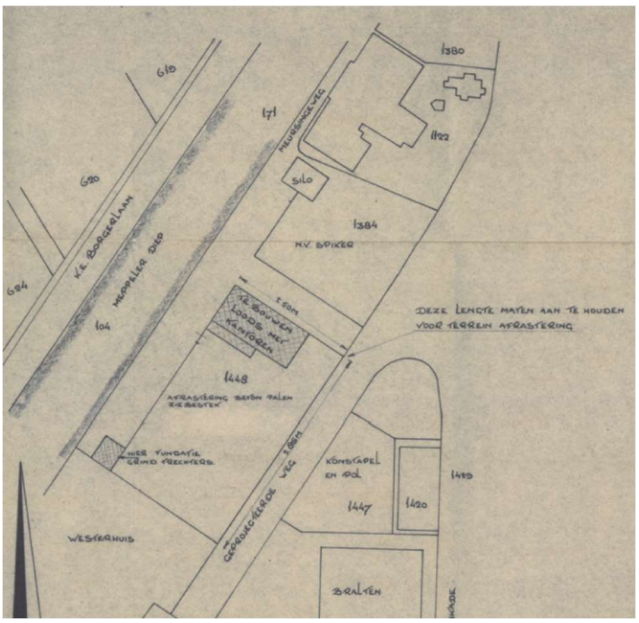
Door de gridstructuur van het grotendeels grijs geschilderde betonskelet was een flexibele indeling mogelijk. De langsgevels zijn middels betonkolommen onderverdeeld in 9 traveeën en ingevuld met metselwerk in halfsteensverband. Aan de bovenzijde werden betonnen liggers geplaatst waarop het fuséedak rust. In de uitkragende dakgoten op de betonnen liggers zijn de trekstangen bevestigd, zodat de spatkrachten van het fuséedak worden overgebracht op de verticale delen. Voor de daglichtvoorziening in de loods kwam in beide langsgevels onder de betonnen liggers een rij ramen met een vijfdeling. Alleen de drie oostelijke traveeën bleven geheel gesloten, wat te maken had met de achterliggende functie van cementopslag.

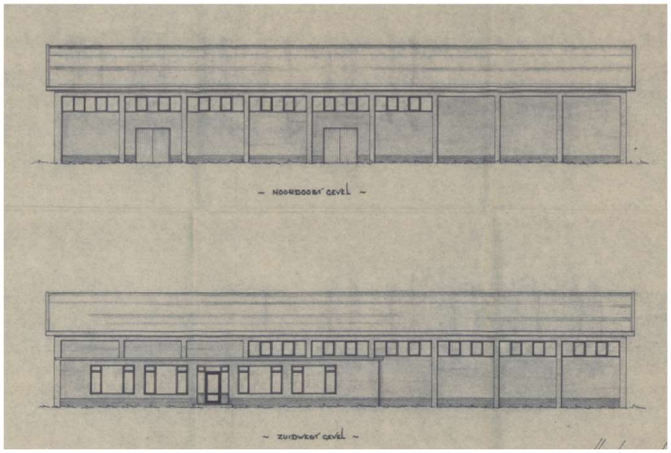
In de geheel gemetselde kopse gevels kwam een grote overheaddeur voorzien van een betonnen omlijsting. De kap is in deze gevels uitgevoerd met een overstek. Direct onder het overstek werd een gepleisterde band aangebracht. Alle gevels kregen aan de onderzijde een trasraam.

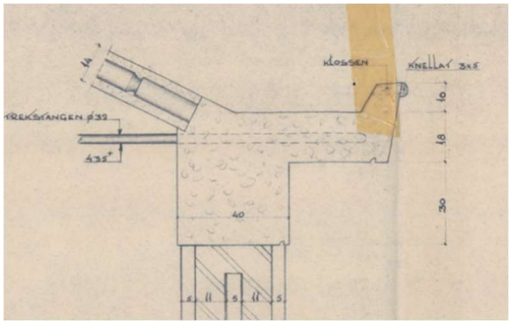
Door de kantoorruimtes en het laboratorium niet in de grote loods maar in het aangebouwde volume onder te brengen, werd gekozen voor een duidelijke functiescheiding, kenmerkend voor het gedachtegoed van wederopbouwarchitectuur. Het kantoordeel aan de zuidkant werd opgebouwd met zogenaamde nehobo-vloeren en -plafond. Nehobo was een systeem van keramische holle bouwstenen met wapeningsstaven in het voegwerk. Nehobo werd geproduceerd in de periode 1956-1984, dus ten tijde van de bouw van het pand aan de Meursingeweg was dit een vernieuwende ingreep van de architect. De zuidgevel van het kantoorvolume is symmetrisch opgebouwd met een entreedeur in het midden en raampartijen aan weerszijden. Deze zorgden voor voldoende daglichttoetreding in de kantoorruimtes.

Oorspronkelijke bouwtekeningen van de opslagloods met kantoren voor firma Van der Kamp en Zonen, ontworpen door Architekten en Adviesbureau voor bouw- en waterbouwkunde "Hovenberg" in 1956 (Gemeentearchief Meppel).

Fusée Céramique

Fusée Céramique is een eeuwenoude bouwmethode voor het creëren van gebogen daken en bruggen en werd al door Byzantijnse gewelfbouwers toegepast. De Franse architect J. Couëlle had het systeem in 1938 heruitgevonden en gepatenteerd, waarbij het de Franse naam Fusée Céramique kreeg.

Kenmerkend voor de fusée methode is de toepassing van de zogenaamde fusée, een flesvormig geribd hol aardewerken element. Deze worden in elkaar geschoven tot lange slierten en op een dunne laag cementspecie gelegd die is aangebracht op een gebogen stalen of houten mal. De aardenwerken elementen worden vervolgens afgesmeerd met een tweede dunne laag specie. Wapening kan de constructie verder verstevigen. Een ijzeren trekstaaf spant vervolgens de gebogen daken.

Het ingenieuze bouwsysteem is in Nederland met name toegepast in de wederopbouwperiode na de Tweede Wereldoorlog, omdat het een lichte constructie is en veel materiaal bespaart. Doordat geen balkconstructie nodig is en bovendien een aparte plafondconstructie achterwege kan blijven, wordt namelijk een voordelig bouwvolume bereikt. Bovendien hadden de holle elementen thermische en akoestische isolerende eigenschappen.

Het is onbekend hoeveel gebouwen er in Nederland nog zijn met dit systeem, omdat een gedegen inventarisatie ontbreekt. In Nederland zijn nu 21 bouwwerken gesignaleerd met een fusée constructie. Eén ervan is erkend als rijksmonument en één als gemeentelijke monument.

Foto van het leggen van een fuséedak (www.documentatie.org/).

Bronnen: http://bartkamerling.nl/fusee/ en https://schaalconstructies.nl/

Interieur

De loods was eenvoudig van opzet. De grote ruimte werd middels een steens muur onderverdeeld in 2 delen; een derde van de totale oppervlakte was bestemd voor cementopslag, het overige deel werd voor andere doeleinden gebruikt. De twee delen waren met elkaar verbonden door een dubbele opgeklampte deur. De vloer van de hal was oorspronkelijk uitgevoerd in betontegels en op de bouwtekening lijkt alleen de cementopslag te zijn voorzien van spouwmuren. In combinatie met de trekstangen en het betonaanzicht van het dak kreeg het interieur een duidelijk industrieel karakter, passend bij de functie.

Het interieur van het kantoorgedeelte van de loods en het interieur van de aanbouw zijn tijdens dit onderzoek niet bekeken.

Latere wijzigingen

In 1983 is het pand op onderdelen gewijzigd. Dit had te maken met het herbestemmen van de cementopslag in het voorste deel (westkant) van het gebouw tot kantoor. Hierdoor was meer daglichttoetreding nodig. Er kwamen ramen in de westgevel en de overheaddeur werd vervangen door een transparante entreepui met klein dak erboven. In de noordgevel zijn daarbij bestaande gevelopeningen dichtgezet en nieuwe gevelopeningen gemaakt, waaronder voor de plaatsing van een overheaddeur en ramen.

In het interieur zijn diverse lichte scheidingswanden geplaatst en de betontegels hebben plaatsgemaakt voor een meer egale betonvloer. Overal zijn witte bakstenen spouwmuren aanwezig.

Het industriële karakter van het pand en de betonconstructie met fuséedak is echter ongewijzigd gebleven. De aanpassingen die in de loop van de tijd zijn gedaan, vormen een uiting van wijzigingen in gebruik. Hieruit blijkt de flexibiliteit van het casco. De aanpassingen zijn echter reversibel.

Op het terrein zijn opslagplaatsen, loodsen, hoge silo’s en sleufsilo’s toegevoegd, passend bij de ontwikkelingen in de betonindustrie en passend bij het industriële karakter van het terrein.

Tijdlijn

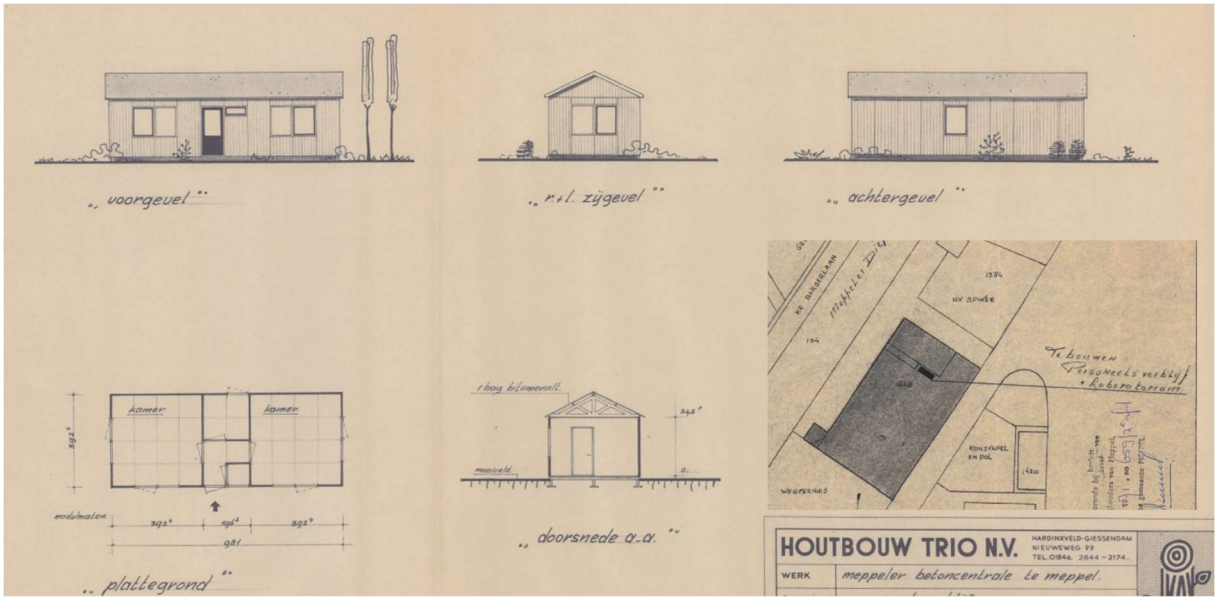
16 mei **1956**: goedkeuring Provinciale Drentsche Schoonheidscommissie voor het realiseren van een opslagloods met kantoren aan de Meursingeweg 4 voor de firma J. v/d Kamp en Zonen. Het plan werd getekend door architect J. Hovenberg uit Meppel en bestond uit een loods met traditioneel zadeldak. Aannemer was G. Jansen uit Staphorst.

16 februari **1957**: er wordt een wijziging ingediend op de vorige bouwaanvraag. In afwijking van het vorige plan zal voor de dakconstructie gebruik worden gemaakt van de fusée céramique techniek, ondersteund door een betonskelet.

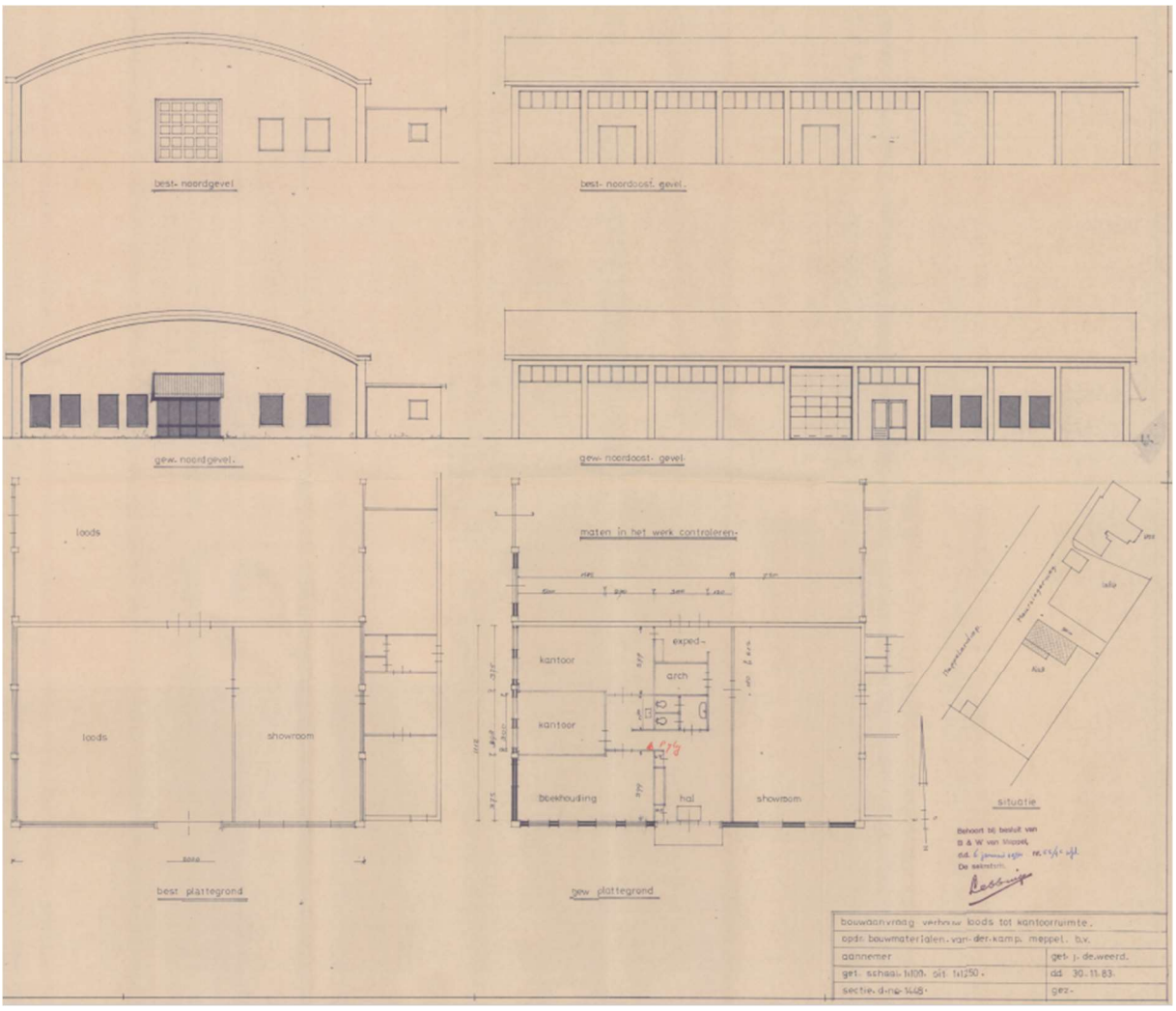
Januari **1971**: bouwvergunning voor het oprichten van een tijdelijk personeelsverblijf annex laboratoriumruimte voor de Meppeler Betoncentrale van J. van der Kamp en Zonen. Houtbouw Trio N.V. uit Hardinxveld-Giessendam is ontwerper en aannemer. Het tijdelijke bouwwerk is inmiddels gesloopt.

Juli **1980**: bouwvergunning voor het plaatsen van een transformatorstation door N.V. IJsselcentrale op het terrein van Van der Kamp. Ontwerp komt van de firma Schokbeton uit Kampen. Het bouwwerk is niet meer te herkennen op het terrein en zeer waarschijnlijk inmiddels weer gesloopt.

December **1983**: bouwvergunning voor het gedeeltelijk veranderen van een opslagloods in kantoorruimte. Het ontwerp komt van J. de Weerd uit Hoogeveen.

Bouwtekening uit 1971 van een tijdelijk personeelsverblijf annex laboratoriumruimte voor de Meppeler Betoncentrale van J. van der Kamp en Zonen. Dit bouwwerk is inmiddels weer gesloopt (Gemeentearchief Meppel).

Bouwtekening uit 1983 waarbij de functiewijziging van cementopslag naar kantoor leidt tot diverse ingrepen in het pand, met name aan de westzijde. Het ontwerp komt van J. de Weerd uit Hoogeveen (Gemeentearchief Meppel).

Exterieur noord-oostkant met fuséedak. In het eenduidige volume is de structuur van betonkolommen met metselwerkinvulling nog altijd goed afleesbaar. Het fuséedak is ongewijzigd gebleven.

Kopse gevel oostkant. Het fuséedak kraagt iets uit. In het midden een grote gevelopening. Uit dit beeld spreekt de oorspronkelijke opzet van eenvoud, symmetrie en functionaliteit.

Zuidgevel, oorspronkelijke aanbouw met plat dak. De deur in deze gevel is waarschijnlijk een latere toevoeging.

Noordgevel met oorspronkelijke opgeklampte dubbele deuren, strokenramen en uitkragende goot. De ritmiek van het grijs geschilderde betonskelet is bepalend voor het aangezicht.

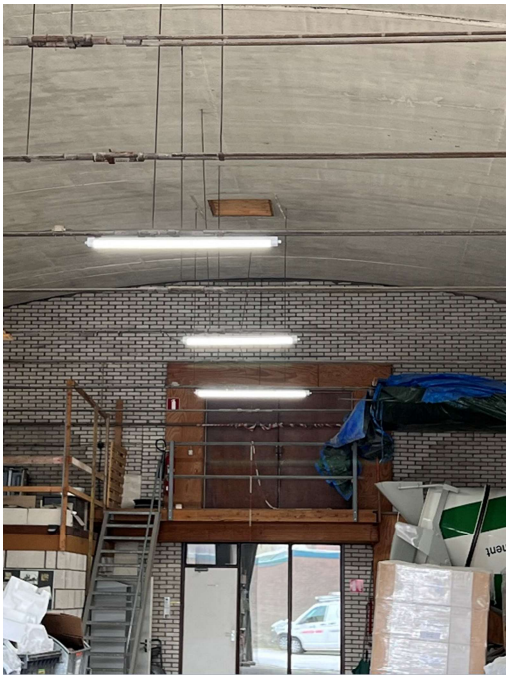
Westgevel met de in 1983 aangebrachte ramen en entreeportaal.

Detail dakgoot-fuséedak-betonstructuur.

Interieur van de opslagloods, nog steeds als zodanig in gebruik.

De interne scheidingswand is nog steeds aanwezig. De oorspronkelijke dubbele opgeklampte tussendeuren zijn vervangen door een moderne invulling en op de verdieping is een extra opening gecreëerd.

De trekstangen die de krachten van het fuséedak overbrengen op de zijgevels zijn duidelijk in het zicht gehouden. De strokenramen brengen daglicht in de loods.

Betonomlijsting van de grote gevelopening in de oostgevel met links de betonvloer in de loods en rechts een vloerrooster. .

Detail van de trekstangverbinding en de betonstructuur van de onderkant van het fuséedak.

Monumentale waarden

Stedenbouwkundige en ensemble waarden

- Het pand maakt deel uit van het naoorlogse industrieterrein De Bult, op een schiereiland tussen de Drentse Hoofdvaart en de Buitenhaven, en heeft samen met de nog andere resterende naoorlogse panden op De Bult ensemblewaarde.
- Van stedenbouwkundig belang is de vrijstaande, beeldbepalende ligging van het gebouw aan de Drentse Hoofdvaart. De kade en de bolders en de relatie met het water zijn daarbij waardevol.

Cultuurhistorische waarden

- Het pand heeft cultuurhistorische waarde als herinnering aan de snelle opkomst van de bouwmaterialenhandel in Meppel na de Tweede Wereldoorlog.
- Het gebouw is onderdeel van de industriële ontwikkelingsgeschiedenis van Meppel, waarbij de industrie na de Tweede Wereldoorlog steeds meer uit het centrum verdween en aan de randen van de stad een plek vond, met name in de strook aan weerszijden van de Drentse Hoofdvaart.

Architectuurhistorische waarden

- Het gebouw vertegenwoordigt bouwhistorische waarde door de constructie met fuséedak.
- Het exterieur weerspiegelt in zijn typologie de functie als opslagloods en kantoor met een duidelijke functiescheiding.
- Het is architectuurhistorisch van belang vanwege de esthetische waarde van het sobere, functionele ontwerp, kenmerkend voor industriële gebouwen uit de wederopbouwperiode.
- Het robuuste betonnen casco en invulling van baksteen, glas en houten deuren zijn net als het fuséedak een toonbeeld van de architectonische materialising in de wederopbouwperiode.

Gaafheid

- Het ontwerp van de opslagloods is op hoofdvorm en in detail gaaf.
- Het betonnen casco met fuséedak is gaaf, evenals de aanbouw met nehobo-vloeren en plafonds. De wijzigingen in het exterieur en interieur zijn ondergeschikt en reversibel.
- Enkele kenmerkende elementen en details zijn behouden, zoals de strokenramen, de betonomlijsting in de oostgevel en de houten opgeklampte deuren in de noordgevel.

Zeldzaamheid

- De constructiemethode van fuséedaken is tijdens de wederopbouwperiode veelvuldig toegepast voor utiliteitsgebouwen, kerken, stationshallen en zwembaden, maar een goede inventarisatie ontbreekt en veel van deze gebouwen met fuséedaken zijn al gesloopt. Daarmee neemt de zeldzaamheidswaarde van dit pand aan de Meursingeweg toe. In Meppel is nog één ander gebouw met fuséedak bekend, namelijk het pand aan de J.H. van Linschotenstraat 15.

Conclusie

Beoordeling

J.H. van Linschotenstraat 15	*Waardering*
Stedenbouwkundige / ensemble waarde	*
Cultuurhistorische waarde	*
Architectuurhistorische waarde	**
Gaafheid	*
Zeldzaamheid	**
TOTAAL	7

Op basis van de aanwijzingscriteria voor gemeentelijke monumenten die zijn vastgesteld door het college in de Beleidsnota Meppeler Erfgoed Nu (stedenbouwkundige waarden, architectuurhistorische waarden en cultuurhistorische waarden, gaafheid en zeldzaamheid) is het object gewaardeerd. Per criterium wordt een score toegekend van 0 tot maximaal 3 ***. Doorgaans zullen meerdere criteria een rol spelen om een object of complex aan te kunnen merken als waardevol ruimtelijk erfgoed. Bij monumenten- en erfgoedinventarisaties is veelal het uitgangspunt dat aan minstens vier van de vijf criteria wordt voldaan. Maar het is niet zo dat alle criteria gelijktijdig van toepassing moeten zijn om een object of complex aan te wijzen. Alle criteria zijn gelijk van waarde en kunnen in combinatie met elkaar een aanvullende rol vervullen. Zo kan bijvoorbeeld een lage score op gaafheid gecompenseerd worden door een hoge score op zeldzaamheid. Of is het mogelijk dat een object of complex op minder criteria uitzonderlijk hoog scoort, waardoor het eveneens gewaardeerd kan worden als waardevol ruimtelijk erfgoed. Bij een totaalscore van minimaal 7*** komt een object of complex in principe in aanmerking voor de beschermde status van gemeentelijk monument of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht. Individuele rijksmonumenten worden in principe niet meer door de overheid aangewezen, alleen jonge monumenten die deel uitmaken van een aanwijzingsprogramma van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat het pand aan de Meursingeweg 4 monumentwaardig is. De constructie van het fuséedak is daarbij een doorslaggevend element en bepalend voor de waardering.

Wijzigingen ten behoeve van herbestemming zijn niet uitgesloten. Flexibiliteit is inherent aan de opzet van het pand door de open betonconstructie. Dit biedt kansen voor transformatie en herbestemming. Belangrijke uitgangspunten bij wijzigingen is dat de betonconstructie met fuséedak behouden en herkenbaar blijft, evenals de kade, de bolders en de relatie met het water.

Aanvullende opmerking

Het interieur van het kantoorgedeelte van de loods (westkant) en de aanbouw zijn tijdens dit onderzoek niet bekeken. De waarden daarvan zijn dan ook niet beschreven in dit rapport. Het verdient aanbeveling de waarden van deze interieurdelen op een later moment alsnog te onderzoeken, te beschrijven en in de waardering op te nemen. Gezien de éénprocentregeling die tijdens de wederopbouwperiode van kracht was, is er mogelijk nog kunst te vinden in de oorspronkelijke kantoorruimte van de aanbouw.

Bibliografie

Literatuur

Bot, P., *Vademecum. Historische bouwmaterialen, installaties en infrastructuur*, Alphen aan de Maas, 2009. p. 391
Eck, F.J.W. van, en J.F. Bish, "Het fuséedak", in: *Cement*, nr. 16, 1954, p.240-244
Flexus AWC, in opdracht van Gemeente Meppel, *Cultuurhistorische inventarisatie en waardenstelling Meppel: Binnenstad & Centrumschil Meppel*, Rotterdam 2013
Gerding, M.A.W. e.a. (red.), *Geschiedenis van Meppel*, Meppel 1991
Nijkeuter, H., *De "pen gewijd aan Drenthe's dierbren grond": literaire bedrijvigheid in de Olde Lantschap*, 1816-1956, Groningen 2001
Langejan, A., 1949, *Fusees Ceramiques, een nieuw bouwmateriaal*, Bouw, p. 518-520.
Stenvert, R., *Biografie van de baksteen*, Zwolle 2012, p. 258-260
Stenvert, R., Kolman, C., Broekhoven, S., Olde Meierink, B., Knuijt, M., Kooij, B, *Monumenten in Nederland, Drenthe*, Zeist (Rijksdienst voor de Monumentenzorg) / Zwolle (Waanders Uitgevers) 2001.

Archief

Gemeentearchief Meppel
Stichting Oud Meppel

Websites

http://bartkamerling.nl/fusee/index.html#top
https://nehobo.nl/
https://schaalconstructies.nl/#sheet
www.bouwhistorie.nl/2021/08/fusee-betondaken-in-leiden/
www.canonvannederland.nl/nl/drenthe/meppel
www.canonvannederland.nl/nl/drenthe/meppel/pakhuizen
www.documentatie.org
www.geheugenvandrenthe.nl
www.mebin.nl/nl/meppel

Afbeeldingen

HisGIS	www.hisgis.nl/hisgis/gewesten/overijssel/overrijsel
Stichting Oud Meppel (SOM)	www.oudmeppel.nl/
Topotijdreis	www.topotijdreis.nl/

In verband met copyrights is het niet toegestaan dit rapport openbaar te maken of afbeeldingen te verveelvoudigen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de makers en rechthebbenden.

Colofon

Titel
Opslagloods met kantoor, Meursingeweg 4, Meppel: Advies monumentale waarden

Opdrachtgever
Gemeente Meppel

Uitvoerder
Het Oversticht

Samenstelling
Hannah Geerdink en Marjanne Statema

Contactgegevens
Hannah Geerdink
Hannah.geerdink@hetoversticht.nl
06 54232007

Datum
Juli 2023

Exterieur

Interieur

